

neúprosných gajd. Svoji nevoľi uľeví málo pochlebnou výtkou, že má gajdoš »málo much« v gajdách (nedostatek tonů).

Tak společnou práci hudce a zpěváka tříbí se písňe.

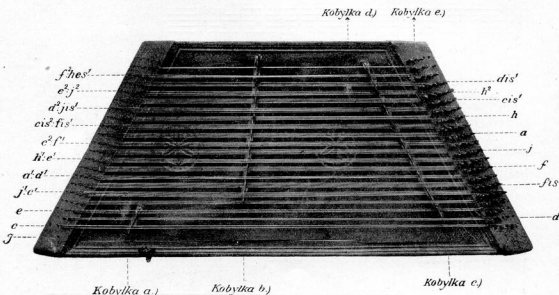
2. Cymbál.

Poddajným nástrojem jest cymbál. Jeho mírný šum i řinkot přijme kde jaký chromatický ton; cymbalista jej jistě vyklepe.

Nejdelší struna naladěna jest na $\mathcal{F}$ (viz obraz).

Z leva nápíná kobylka a) struny na tony c , e ; z prava kobylka c) na d , f is.

Po levé a pravé straně kobylky b), která jde bez mála prostředkem nástroje, třeba struny »brousiti« (laditi) do kvint j^1-c^1 , a^1-d^1 , h^1-e^1 , c^2-f^1 , cis^2-fis^1 .

Maličké kobylky $\{d, e\}$ zkracují pravou polovici strun, i ladí se k levé části struny d^2 kobylkou e), pravá část těchže strun na jis^1 . K levému e^2 ladí se pravá část kobylkou d) na j^2 . Poslední nejvyšší tony odpovídají si v kvintě f^2-hes^1 .

Pravá strana cymbálu, klepána jsouc po levé straně kobylky c), dává tony $f, j, a, hes, h; cis^1 dis^1$. Nejvyšším tonem vyzní struna j^2 klepaná po pravé straně kobylky d).

Příručné nápěvky cymbálové jsou rázu stupnicového, nejvíce do délky kvinty. Souzvukem hrají se všechny intervally. Na cymbále možno modulovat.

Zahrávky, fráze nástrojové, vyniknou na následných příkladech.